

Vec C-150/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

5. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

23. február 2021

Účastník v konaní skončenom uložením sankcie, ktorej vykonanie je predmetom konania vo veci samej:

D.B

PRACOVNÝ DOKUMENT

Sp. zn. [omissis]

UZNESENIE

z 23. februára 2021

**Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń
V Wydziału Karnego (Okresný súd Lodž-Centrum, oddelenie výkonu
rozhodnutí V. trestného senátu, Poľsko)**

[omissis] [zloženie súdu]

po preskúmaní na pojednávaní 23. februára 2021,

veci týkajúcej sa **D.B**

na návrh Centraal Justitieleel Incassobureau (Centrálny orgán pre súdne vymáhanie pohľadávok),

ktorého predmetom je vykonanie rozhodnutia, ktorým sa ukladá peňažná sankcia,

podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidovaná verzia z roku 2012, Ú. v. EÚ C 326, 2012) a článku 15 § 2 kodeks karny wykonawczy (zákoník o výkone trestov)

rozhodol:

- I. položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu práva Únie:
  1. Splňa rozhodnutie, ktorým sa ukladá peňažná sankcia, vydané holandským centrálnym správny orgánom určeným na základe článku 2 rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV z 24. decembra 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, proti ktorému sa možno odvolať na prokuratúru podliehajúcu organizačne ministerstvu spravodlivosti, kritériá „rozhodnutia, proti ktorému možno podať odvolanie na súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu ii) tohto rámcového rozhodnutia?
  2. Možno kritérium, aby rozhodnutie, ktorým sa ukladá peňažná sankcia, bolo napadnuteľné na „súde, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach“, považovať za splnené v prípade, ak je podanie odvolania na okresný súd možné až v neskoršom štádiu konania, t. j. po zamietavom rozhodnutí zo strany prokuratúry, a okrem toho v určitých prípadoch zahŕňa potrebu zaplatenia poplatku zodpovedajúceho uloženej sankcii?

II. [omissis] [prerušenie konania]

Odôvodnenie:**1. Právo Únie**

- 1.1** V odôvodnení 5 rámcového rozhodnutia z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (2005/214/SVV; ďalej len „rámcové rozhodnutie“) sa uvádza, že rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitoly VI.
- 1.2** Článok 3 rámcového rozhodnutia stanovuje, že toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka povinnosti dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy.
- 1.3** Článok 20 ods. 3 rámcového rozhodnutia upravuje možnosť namietat uznanie a výkon rozhodnutí, ak osvedčenie zaslané štátom pôvodu vedie k domnienke možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy.
- 1.4** Podľa článku 1 písm. a) bodu ii) rámcového rozhodnutia „rozhodnutie“ znamená konečné rozhodnutie, ktoré vyžaduje, aby fyzická alebo právnická osoba zaplatila peňažnú sankciu, ak rozhodnutie prijal iný orgán štátu pôvodu ako súd v súvislosti s trestným činom podľa práva štátu pôvodu za predpokladu, že dotknutá osoba mala možnosť, aby sa jej prípad prejednal pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.

2. Poľské právo

- 2.1** Podľa článku 611 ff § 1 kodeks postępowania karnego (trestný poriadok; ďalej len „trestný poriadok“), ak členský štát Európskej únie, nazvaný v tejto kapitole „štátom pôvodu“, žiada o vykonanie konečného rozhodnutia ukladajúceho peňažné sankcie, toto rozhodnutie vykoná sąd rejonowy (okresný súd), v ktorého obvode má páchatel' majetok alebo príjem, alebo má trvalý respektíve prechodný pobyt.

3. Holandské právo

- 3.1** Centraal Justitiele Incassobureau je centrálnym správnym orgánom povereným výberom a vymáhaním pohľadávok vyplývajúcich z trestných rozhodnutí o uložení pokuty vydaných za skutky spáchané na území Holandského kráľovstva.
- 3.2** Proti rozhodnutiu o uložení sankcie vydanému Centraal Justitiele Incassobureau možno v lehote 6 týždňov podať odvolanie na prokuratúru.

Ak sa prokurátor nestotožní so stanoviskom odvolateľa, sankcionovaná osoba môže podať odvolanie na okresný súd. Ak sa však vec týka rozhodnutia o uložení pokuty vo výške 225 eur alebo viac, preskúmanie veci súdom je podmienené zaplatením kaucie zodpovedajúcej uloženej pokute.

4. Skutkové okolnosti

4.1 Rozhodnutím zo 17. januára 2020 bola D.B uložená pokuta vo výške 92 eur za skutok spadajúci pod článok 2 holandského zákona o administratívno-právnom výkone predpisov o cestnej premávke, spáchaný 5. januára 2020, ktorý spočíval v prekročení povolenej rýchlosti. Rozhodnutie je konečné od 28. februára 2020.

5. Konanie pred vnútroštátnym súdom

5.1 Dňa 22. septembra 2020 podala holandská strana na Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum) návrh, ktorým požadovala vykonanie peňažnej sankcie uloženej pánovi D.B.

5.2 Dňa 6. novembra 2020 sa vnútroštátny súd obrátil na Centraal Justitiele Incassobureau s otázkami týkajúcimi sa odvolacieho konania proti rozhodnutiu o uložení sankcie, ako aj postavenia orgánu rozhodujúceho o odvolaní. Odpoveď bola doručená vnútroštátnemu súdu 22. februára 2021.

5.3 Sankcionovaná osoba sa nezúčastnila na žiadnom z pojednávaní stanovených na 6. novembra 2020, 8. decembra 2020 a 23. februára 2021. Nepredložila ani žiadne písomné podanie.

6. Prípustnosť prejudiciálnej otázky a dôvody polozenia prejudiciálnej otázky

6.1 Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci sąd rejonowy (okresný súd) je vnútroštátnym súdom, ktorého rozhodnutia možno napadnúť opravným prostriedkom v zmysle článku 267 druhej vety Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Proti uzneseniu sąd rejonowy (okresný súd) o výkone rozhodnutia možno podať opravný prostriedok na Sąd okręgowy (Krajský súd) (článok 611 fh § 3 Trestného poriadku).

6.2 Odpoveď Súdneho dvora Európskej únie na prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom je vo veci, ktorú prejednáva, podstatná pre správny výklad a uplatnenie vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa preberá rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV.

6.3 Vzhľadom na rozsudky Súdneho dvora vydané v rokoch 2019 a 2020 týkajúce sa postavenia prokurátora ako „súdneho orgánu“ podľa rámcového

rozhodnutia o európskom zatykači¹ sa vnútroštátny súd domnieva, že existujú vážne pochybnosti o právnej povahe rozhodnutí o uložení peňažných sankcií vydávaných holandským centrálnym orgánom, keďže tento orgán má správnu povahu a o odvolaní proti rozhodnutiu o uložení peňažnej sankcie rozhoduje prokurátor a nie súd.

7. Stanovisko vnútroštátneho súdu k odpovedi na prejudiciálnu otázku

7.1 Vzhľadom na znenie článku 3 a článku 20 ods. 3 rámcového rozhodnutia a dôležitosť priznanú v článku 6 ZEÚ predpisom chrániacim základné práva treba vykladať článok 1 písm. a) bod ii) tohto rámcového rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o pojem „súd“, s ohľadom na znenie článku 6 EDĽP a výklad ustanovení obsiahnutých v tomto predpise vyplývajúci z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu.

7.2 Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu je základnou podmienkou, ktorá zaručuje spravodlivé súdne konanie, prejednanie veci nestranným súdom, ktorý nie závislý od výkonnej moci². Okrem toho základným prvkom, ktorý zreálnuje možnosť odvolania sa proti nespravodlivému rozhodnutiu, je neexistencia nadmerných finančných alebo právnych prekážok, ktoré by bránili jeho podaniu.

7.3 Analyzované rámcové rozhodnutie umožňuje cezhraničný výkon sankcií uložených nielen súdmi, ale aj správnymi orgánmi. V takejto situácii však vnútroštátne právo štátu pôvodu musí stanovovať možnosť podať odvolanie proti takémuto rozhodnutiu na súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach³.

7.4 Pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach“ analyzoval Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania začatého českým súdom vo veci Baláž⁴. Súdny dvor v rozsudku vydanom v tejto veci po prvé rozhodol, že ide o autonómny pojem práva Európskej únie, ktorý si vyžaduje v celej Únii jednotný a autonómny výklad⁵. Po druhé uviedol, že pri posudzovaní, či daný orgán je súdnym orgánom v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia, je potrebné vziať do úvahy ako celok všetky také skutočnosti, akými sú právne postavenie orgánu, jeho trvalý charakter, záväzný charakter jeho právnych aktov, kontradiktórna povaha konania,

¹ Okrem iných rozsudok v spojených veciach C-508/18 a C-82/19 PPU, ako aj rozsudok C-489/19 PPU.

² Rozsudok ESĽP z 23. júna 1981, *Le Compte, Van Leuven a De Meyer v. Belgicko*, rozsudok ESĽP z 19. apríla 1988, 10328/83, *Belilos v. Švajčiarsko*.

³ Článok 1 písm. a) bod ii) rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV.

⁴ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 2013, *Baláž* (C-60/12, EU:C:2013:733).

⁵ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 2013, *Baláž* (C-60/12, EU:C:2013:733, bod 26).

použitie právnych predpisov orgánom, ako aj jeho nezávislosť⁶. Tento orgán musí mať tiež právomoc preskúmať vec po právnej, ako aj skutkovej stránke a musí mať možnosť posúdiť dôkazy a určiť na ich základe zodpovednosť dotknutej osoby a primeranosť trestu.

- 7.5** V rozsudku vydanom vo veci C-216/18, LM Súdny dvor uviedol, že požiadavka nezávislosti sudcov patrí do podstaty základného práva na spravodlivý proces, ktoré má zásadný význam ako záruka ochrany všetkých práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, a zachovania spoločných hodnôt členských štátov uvedených v článku 2 ZEÚ, najmä hodnoty právneho štátu⁷. Každý členský štát musí zabezpečiť, aby orgány, ktoré sa v zmysle práva Únie považujú za „súdny orgán“, patriace do systému opravných prostriedkov v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, splňali požiadavky účinnej súdnej ochrany. Na zaručenie tejto ochrany je prvoradá, aby bola zabezpečená ochrana nezávislosti takýchto orgánov⁸.
- 7.6** Vo vyššie uvedenom rozsudku Súdny dvor objasnil, že nezávislosť zahŕňa dve hľadiská: vonkajšie a vnútorné. Prvé hľadisko predpokladá, že dotknutý orgán vykonáva svoje úlohy samostatne, nikomu hierarchicky nepodlieha alebo nie je podriadený a od nikoho neprijíma príkazy alebo inštrukcie, bez ohľadu na ich pôvod, čím je chránený pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť nezávislosť rozhodovania jeho členov a ovplyvniť ich rozhodnutia. Sloboda nevyhnutná vzhľadom na tieto vonkajšie skutočnosti vyžaduje určité vlastné záruky ochrany tých osôb, ktorých úlohou je vykonávať súdnicstvo, napríklad neodvolateľnosť. Inými záručnými prvkami uvádzanými Súdnym dvorom sú finančné ohodnotenie platom vo výške zodpovedajúcej významu vykonávanej funkcie a adekvátne vytvorený systém disciplinárnej zodpovednosti⁹.
- 7.7** Druhé, vnútorné, hľadisko súvisí s pojmom nestrannosť a týka sa rovnakého odstupu od účastníkov konania a ich príslušných záujmov vo vzťahu k predmetu sporu. Toto hľadisko vyžaduje rešpektovanie objektívnosti a neexistenciu akéhokoľvek záujmu na vyriešení sporu mimo striktného uplatnenia právneho predpisu.¹⁰
- 7.8** V kontexte vyššie uvedených konštatovaní Súdneho dvora týkajúcich sa konceptu nezávislosti súdneho orgánu je potrebné posúdiť, či holandská prokuratúra rozhodujúca o odvolaniach proti uloženiu peňažných sankcií

⁶ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 2013, Baláž (C-60/12, EU:C:2013:733, bod 32).

⁷ Rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2018, C-216/18, LM, ECLI:EU:C:2018:586, bod 48.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2018, C-216/18, LM, ECLI:EU:C:2018:586, body 52 a 53.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2018, C-216/18, LM, ECLI:EU:C:2018:586, body 63 a 64.

¹⁰ Tamže, bod 65.

formou rozhodnutia takého správneho orgánu, akým je Centraal Justitieel Incassobureau, spĺňa požiadavku nezávislosti potrebnú na to, aby ju bolo možné považovať za „súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach“.

7.9 Vo viacerých veciach, o ktorých Súdny dvor rozhodoval v roku 2019, predmetom otázok položených členskými štátmi bolo postavenie prokurátora ako orgánu, ktorý vydal európsky zatykač (ďalej len „EZ“). Súdny dvor vo svojom rozsudku vydanom v spojených veciach C-508/18 a C-82, OG a PI (C-508/18 et C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) vylúčil, že prokuratúra môže byť považovaná za nezávislý súdny orgán v situácii, keď je vystavená riziku, že bude priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany orgánu výkonnej moci, akým je minister spravodlivosti¹¹. V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor zaujal toto stanovisko napriek tomu, že proti rozhodnutiu prokurátora o vydaní európskeho zatykača bolo možné podať opravný prostriedok na súde, ako aj napriek vyhláseniam zástupcov nemeckej strany, že pokyny v individuálnych prípadoch sú vydávané ministrom spravodlivosti ojedinele, majú v zásade písomnú formu a musia byť oznámené predsedovi parlamentu spolkovej krajiny¹².

7.10 Ďalej vo veci C-489/19, NJ PPU¹³ bolo predmetom preskúmania postavenie rakúskej prokuratúry v rámci konania o EZ. Prokuratúra v Rakúskej republike tiež podlieha pokynom spolkového ministra spravodlivosti. Podstatným prvkom konania o vydaní EZ v tomto štáte je však to, že prokurátor neprijíma toto rozhodnutie samostatne. Vyžaduje totiž schválenie súdu, ktorý má prístup k pokynom vydaným v danej veci, môže uskutočniť vlastné vyšetrovanie alebo ho nariadiť a konečné rozhodnutie prijíma samostatne. Okrem toho rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača možno ešte dodatočne napadnúť na súde. Táto osobitná, rozhodujúca úloha, akú plní súd v konaní o vydaní EZ, viedla Súdny dvor k akceptácii prokurátora ako orgánu vydávajúceho EZ napriek jednoznačnému konštatovaniu vo výroku rozsudku, že rakúska prokuratúra nespĺňa požiadavku nezávislosti¹⁴.

7.11 V súlade s článkom 116 ods. 1 a 2 Ústavy Holandského kráľovstva súdy, ktoré vykonávajú spravodlivosť, ich organizácia, zloženie a právomoci sú upravené ústavným zákonom.

7.12 Z článku 117 Ústavy Holandského kráľovstva vyplýva, že osoby vykonávajúce spravodlivosť, ako aj Generálny prokurátor pri Najvyššom

¹¹ Rozsudok z 27. mája 2019, spojené veci OG a PI (C 508/18 et C 82/19 PPU, EU:C:2019:456).

¹² Tamže, body 79 a 90.

¹³ Rozsudok z 9. októbra 2019, NJ (C-489/19 PPU, EU:C:2019:849).

¹⁴ Tamže, bod 40.

súde sú menovaní doživotne kráľovským dekrétom¹⁵. Prokurátori oddelení štátnej prokuratúry sú menovaní kráľovnou a sú odvolateľní. V praxi rozhodnutie o vymenovaní danej osoby na miesto prokurátora závisí od Ministra spravodlivosti¹⁶.

7.13 V súlade s ustanoveniami zákona o organizácii súdnictva z 18. apríla 1927 (*Judiciary Organization Act*)¹⁷ fungujú v Holandskom kráľovstve okresné súdy, odvolacie súdy a Najvyšší súd¹⁸. Práve tieto subjekty sú zákonom definované ako súdy¹⁹. Prokurátori figurujú medzi subjektmi zúčastňujúcimi sa na výkone spravodlivosti²⁰.

7.14 Holandská prokuratúra podlieha Ministerstvu spravodlivosti²¹. Minister spravodlivosti je politikom a za svoje činnosti zodpovedá parlamentu. Okrem tvorby všeobecnej trestnej politiky ministerstva formou všeobecných usmernení, vykonáva voči jemu podriadeným prokurátorom množstvo riadiacich právomocí, najmä: má rozhodujúci hlas v procese menovania na miesto prokurátora, možnosť presunu prokurátorov na prácu do iných organizačných jednotiek prokuratúry. Okrem toho má možnosť dávať pokyny prokurátorom v individuálnych veciach. Nevykonanie pokynu môže viesť k začatiu disciplinárneho konania voči podriadenému prokurátorovi²². Pokyny musia mať v zásade písomnú formu, ale vo výnimočných situáciách je prípustné aj vydanie pokynu v ústnej forme. Navyše obsah pokynu sa v zásade zakladá do spisu veci, ale takáto povinnosť neexistuje v prípade, že „*tomu bráni záujem štátu*“, čo je neurčitý pojem. Treba tiež dodať, že holandskí prokurátori všeobecných organizačných jednotiek prokuratúry nemajú imunitu, nevykonávajú svoju funkciu doživotne a sú odvolateľní.

7.15 Treba tiež uviesť, že Benátska komisia sa kategoricky vyslovila proti právomocí ministra spravodlivosti udeľovať pokyny v individuálnych

¹⁵ Text holandskej Ústavy <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶ MARGUERY, T.P.: Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 112 a 113 [https://research.rug.nl/files/145407350/14_thesis.pdf].

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

¹⁸ Oddiel 2 zákona o organizácii súdnictva z 18. apríla 1927.

¹⁹ Oddiel 1a) zákona o organizácii súdnictva z 18. apríla 1927.

²⁰ Oddiel 1b) zákona o organizácii súdnictva z 18. apríla 1927.

²¹ MARGUERY, T.P.: Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 100.

²² MARGUERY, T.P.: Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 122.

veciach. Podobné oprávnenie, ktoré má Minister spravodlivosti zastávajúci zároveň funkciu Generálneho prokurátora v Poľskej republike, bolo predmetom kritiky zo strany tohto orgánu²³. Benátska komisia považuje za nevhodný mechanizmus, v ktorom zákonodarná alebo výkonná moc má vplyv na to, či v danej veci začať trestné konanie, pretože to má byť výlučne rozhodnutie prokurátora²⁴.

- 7.16** Vzhľadom na vyššie uvedené a s ohľadom na charakteristické znaky prokurátorského úradu v Holandskom kráľovstve, na jeho postavenie v štruktúre široko chápaného súdnictva, ako aj na znenie rozsudku Baláž preto vzniká otázka, či holandskú prokuratúru možno považovať za „súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach“. Podľa vnútroštátneho súdu je odpoveď na túto otázku záporná. Riešenie prijaté v článku 1 písm. a) bodoch ii) a iii) rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV má povahu záruky, ktorej cieľom je kompenzovať prípadné nedostatky v oblasti ochrany základných práv spôsobené tým, že právomoc ukladať peňažné sankcie majú aj správne orgány.
- 7.17** Odvolanie sa na úplne nezávislý súdny orgán, ktorý má právomoc na vecné posúdenie dôkazov a zároveň uplatňuje zásadu *in dubio pro reo* alebo aj zásadu individualizácie sankcie, predstavuje mechanizmus umožňujúci realizáciu základných funkcií trestného konania a výkon práva sankcionovanej osoby na obhajobu.
- 7.18** V tejto súvislosti treba uviesť, že možnosť obrátiť sa na súd je relevantná najmä v prípadoch, keď prvá fáza „rozhodovania“ o vine a treste je úplne zautomatizovaná a obmedzuje sa na overenie údajov majiteľa vozidla, vytlačenie rozhodnutia vygenerovaného počítačovým systémom a jeho následného odoslania adresátovi. V prípade holandského centrálného orgánu sa totiž vydanie rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie neuskutočňuje podľa zásad uplatňovaných v typickom trestnom konaní. V zmysle vyššie uvedeného celá záťaž výkonu základných procesných záruk spočíva na odvolacom orgáne, t. j. na prokuratúre, ktorá podľa názoru vnútroštátneho súdu nie je v Holandskom kráľovstve nezávislým orgánom. Dôsledkom takéhoto posúdenia by bola možnosť odmietnuť uznať a vykonať rozhodnutie Centraal Justitieel Incassobureau ako pochádzajúce od subjektu, ktorý nespĺňa kritériá uvedené v článku 1 písm. a) bode ii) rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV.

²³ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public Prosecutor's office as amended, bod 113. Text sa nachádza na tejto stránke: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

²⁴ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report č. 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the Prosecution Service, bod 87(8). Text sa nachádza na tejto stránke: <https://rm.coe.int/1680700a60>

- 7.19** Posúdenie si zároveň vyžaduje právny mechanizmus uplatňovaný v rámci holandského odvolacieho konania, podľa ktorého v prípade, ak prokurátor nevyhoví odvolaniu proti rozhodnutiu vydanému Centraal Justitieel Incassobureau, možno následne podať opravný prostriedok na okresný súd. Podľa vnútroštátneho súdu takýto odvolací mechanizmus nespĺňa požiadavku stanovenú v článku 1 písm. a) bode ii) rámcového rozhodnutia, podľa ktorého musí byť opravný prostriedok podaný na súd, ktorý je príslušný rozhodovať v trestných veciach. Rámcové rozhodnutie totiž zrejme predpokladá možnosť podať odvolanie priamo na súd bez toho, aby bolo potrebné absolvovať akékoľvek ďalšie, dodatočné konanie. V rozsudku Baláž sa uvádza, že odvolacie konanie nesmie podliehať neprimeraným právnym alebo finančným prekážkam²⁵. Vzhľadom na osobitnú, cezhraničnú povahu konania týkajúceho sa vymáhania peňažnej sankcie, ako aj množstvo problémov spojených s vymáhaním sankcií uložených holandským orgánom, ktoré poľské súdy signalizovali v prejudiciálnych konaniach, je mimoriadne dôležité, aby odvolanie proti rozhodnutiam o uložení týchto sankcií bolo možné podať priamo a podávalo sa na orgán, ktorý spĺňa kritériá nezávislosti.
- 7.20** Okrem toho, v prípade podania odvolania proti rozhodnutiu o uložení peňažnej sankcie na okresný súd, máme do činenia nielen s potrebou absolvovania fázy preskúmania veci prokurátorom, čo oddiaľuje okamih podania odvolania na súd a predstavuje to dodatočnú inštitucionálnu prekážku, ale v určitých prípadoch sa pridáva ešte finančná prekážka. Ak je totiž sankcia vo výške 225 eur alebo viac, je podanie odvolania na súd podmienené zaplatením kaucie odvolateľom vo zodpovedajúcej tejto sume. Podľa vnútroštátneho súdu takáto koncepcia odvolacieho konania môže pri cezhraničnej situácii predstavovať prekážku, ktorá odrádza štátneho príslušníka iného štátu od odvolania.
- 7.21** Vyššie uvedené pochybnosti odôvodňujú podanie návrhu na Súdny dvor Európskej únie.
- 7.22** Z týchto dôvodov vnútroštátny súd v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.
- 7.23** [*omissis*] [prerušenie konania]

Monika Stefaniak-Dąbrowska, sudkyňa

²⁵ Rozsudok zo 14. novembra 2013, Baláž (C-60/12, EU:C:2013:733, bod 46).